

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201115
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kališová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4318201115.10

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou Mgr. Lenkou Kališovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: AK JUDr. Veronika Kubriková, PhD. s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: M. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H. F. XXX, o zaplatenie 3.949,96 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.499,31 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 3.499,31eur od 19.06.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 42 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.03.2018 sa pôvodný žalobca Poštová banka, a.s, Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890 (ďalej len právny predchodca žalobcu) domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie peňažnej sumy 3.949,96 eur s príslušenstvom a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 30.04.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky. Na základe takejto zmluvy pôvodný žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Aktuálny stav úveru z 02.03.2018. Keďže žalovaný neplnil úver riadne a včas, dostal sa do omeškania, a preto ho pôvodný žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a vyhlásil dňa 18.06.2015 úver za predčasne splatný. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. Dlžná suma tak predstavuje istinu vo výške 3.949,96 eur, dlžné úroky z istiny do 28.02.2018 vo výške 4.375,52 eur, zmluvný úrok vo výške 27,90% ročne zo sumy 3.949,96 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, poplatky 39,51 eur, ako aj úrok z omeškania.

2. Súd následne doručil žalovanému žalobu s prílohami a poučenie o procesných právach a povinnostiach spotrebiteľa a o možnosti zastúpenia spotrebiteľa podľa § 292 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že ho vyzval v zmysle § 167 ods. 2 CSP, aby sa k podanej žalobe vyjadril. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

3. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 26.10.2018. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu podľa § 180 CSP, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil dňa 16.10.2018 vzhľadom na právny stav a s poukazom na hospodárnosť konania. Žiadal, o rozhodnutie

v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, ktorý po zákonom poučení uviedol, že ho žalobca kontaktoval, že má uhradiť okolo 8.000,- eur. To čo si požičal by vedel splácať v splátkach avšak žalobca chcel naraz peniaze 500-600 eur, ktoré žalovaný nemal, nakoľko stratil prácu. Momentálne je zamestnaný, pracuje na dohodu 32 hodín mesačne, pričom má odmenu 2,50 eur na hodinu. Súdu krátkou cestou predkladá zmluvu. Má jednu vyživovaciu povinnosť na syna, ktorý má rok a dva mesiace. Družka je na materskej dovolenke. Poberá rodičovský príspevok. Rodičov už nemá. Sumu 3.949,96 eur by vedel vzhľadom na rodinnú a zlú finančnú situáciu splácať maximálne vo výške splátky 30 eur mesačne, s úrokmi nesúhlasí. Súd pojednávanie odročil na deň 29.01.2019 s tým, že právny zástupca žalobcu bude vyzvaný, aby súdu v lehote 15 dní doručil vyjadrenie ohľadom presnej špecifikácie dlžných úrokov z istiny vyčíslených vo výške 4.375,52 eur a v tej istej lehote zašle vyjadrenie, či súhlasí so splácaním dlžnej istiny v splátkach vo výške 30 eur mesačne. Žalovaný súdu v lehote 15 dní predloží fotokópiu rodného listu mal. dieťaťa.

4. Uznesením zo dňa 14.01.2019 č. k. 8Csp/26/2018-171 súd pripustil zmenu na strane žalobcu a do konania na miesto pôvodného žalobcu, vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2019.

5. Dňa 05.03.2019 žalobca na výzvu súdu doručil vyjadrenie v ktorom špecifikoval dlžné úroky z istiny a upravil petit žaloby.

6. Na výzvu súdu na predloženie všetkých listinných dôkazov preukazujúcich platné postúpenie žalovanej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 2 zákona o bankách žalobca zaslal súdu dňa 22.05.2019 vyjadrenie k výzve. Poukázal na článok obsiahnutý v „Súkromné právo 1/2015“ a mal za to, že podľa názoru najvyššieho súdu nejde v prípade § 92 ods. 8 ZoB o kogentné ustanovenie v tom zmysle, že by ho strany nemohli zúžiť. Podľa neho účelom § 92 ZoB je úprava výnimiek z bankového tajomstva a toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Porušenie bankového tajomstva, vrátane porušenia § 92 ods. 8 ZoB nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným zákonom o bankách, ako aj k zodpovednosti za škodu. Mal za to, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 18.06.2015 bola zároveň písomnou výzvou banky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalovaný bol už od 25.07.2014 v omeškaní a bol do dňa postúpenia pohľadávky t.j. do dňa 20.12.2018 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Teda právny predchodca žalobcu splnil povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne 27Co/31/2018. Mal za to, že ak by súd prijal záver, že výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB musí predchádzať zosplatneniu pohľadávky, tak sa súd musí vysporiadať s výzvou právneho predchodcu žalobcu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 02.07.2014 a podacím hárkom z 03.07.2014. Predložená výzva sa podľa dátumu jej podania javí ako výzva, ktorá predchádzala mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky ku dňu 21.07.2014.

7. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie dňa 06.08.2019 nedostavil, neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 31.07.2019, súhlasil aby sa konalo vo veci samej v neprítomnosti žalobcu, a aby na základe listinných dôkazov rozhodlo vo veci. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, svoju neúčast' neospravedlnil, termín pojednávania bral na vedomie. Súd preto pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP. Súd pripustil zmenu žaloby v tomto znení: Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 3.949,96 eur, úroky vo výške 4.332,62 eur, úroky vo výške 27,90% ročne zo sumy 3949,96 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3949,96 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 39,51 eur a nahradiť trovy súdneho konania žalobcovi.

8. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k.: 8Csp/26/2018-224, zo dňa 06.08.2019, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že nemal preukázanú aktívnu legitimitáciu žalobcu, keďže žalobca nesplnil zákonné podmienky na platné postúpenie žalovanej pohľadávky. Proti uvedenému rozsudku žalobca včas podal odvolanie. Odvolací súd uznesením zo dňa 30.06.2020, č. k. 25Co/219/2019-253 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že za situácie, kedy právny predchodca žalobcu preukázateľne žalovanému doporučenou poštou zasielal tak výzvu na zaplatenie dlžnej sumy a následne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru na adresu, ktorú žalovaný uviedol v zmluve o úvere, a na ktorej sa preukázateľne nezdržiaval, avšak túto zmenu veriteľovi neoznámil, nie

je možné vyhodnotiť, že právny predchodca žalobcu si nespĺnil povinnosti a podmienky uvedené tak v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. S poukazom na vyššie uvedený záver odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, súd prvej inštancie opätovne podrobí dôkladnému preskúmaniu zmluvu o úvere, jednotlivé zmluvné podmienky posúdi z hľadiska ich prijateľnosti a platnosti a až následne vo veci opätovne rozhodne.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie obsahom listinných dôkazov tvoriacich spis, najmä: Zmluva o spotrebiteľskom OTP expres úvere zo dňa 06.10.2015; Výpis z úverového účtu zo dňa 19.12.2018 za roky 2015-2018; Posledná výzva pred zosplatením zo dňa 11.07.2017 s doručenkou č. zásielky 17463087; Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 20.08.2017 s doručenkou č. zásielky 17471330; Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2018 s neprevzatou obálkou č. 2018PP11/7; Predžalobná výzva zo dňa 02.05.2019 s podacím hárkom, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2018 vrátane prílohy č. 1a).

10. Právny predchodca žalobcu - D. R. K.. E.. a žalovaný uzavreli dňa 30.04.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 4.000,- eur, ktorý mal byť splatený formou 120- tich mesačných splátok s tým, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná k 25.04.2024. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá v sume 100,- eur. Úroková sadzba bola dohodnutá 27,90% ročne, RPMN bolo určené 31,76 % ročne a priemerná RPMN na trhu bola 18,87% ročne. Celková čiastka úveru bola dohodnutá vo výške 11.406,23 eura s tým, že poistenie schopnosti splácať úver nebolo dohodnuté. Dátum prvej platby bol dojednaný na 25.05.2014, pričom splátky mali byť splatné k 25. dňu v mesiaci. Súčasťou takejto úverovej zmluvy boli aj obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov. Tieto listinné doklady bližším spôsobom upravovali práva a povinnosti zmluvných strán, ako aj výšku poplatkov za jednotlivé služby. Listom zo dňa 02.06.2015 mal právny predchodca žalobcu žalovaného upozorniť, že ku dňu 01.06.2015 je pohľadávka viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 835,32 eur, a preto ho vyzval na úhradu tejto sumy v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola vrátená s poznámkou „adresát je neznámy“ (v súdnom spise na č.l. 64). Dňa 18.06.2015 vyzval právny predchodca žalobcu na úhradu dlžnej sumy žalovaného, a to vo výške 4.806,23 eur, pričom ju vyhlásil zároveň za predčasne splatnú v celom rozsahu, a to k 18.06.2015. Táto výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu vrátená s poznámkou „adresát je neznámy“ (v súdnom spise na č.l. 68 - 69).

11. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2018 vyplýva, že žalovaný uskutočnil celkovo úhrady vo výške 500,69 eur.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 č.l. 154-157 v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l.153) súd zistil, že pohľadávka, ktorú mal právny predchodca žalobcu - Poštová banka a. s. vo výške istiny 3.949,- eur s príslušenstvom, bola postúpená na žalobcu.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 401/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

20. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je v časti dôvodná.

31. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver v celkovej sume 4.000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 120-tich pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur k 25.-temu dňu v mesiaci. Celkové náklady spojené s úverom boli 11.406,23 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 27,90% ročne a RPMN bola 31,76% ročne. Žalovaný uhradil právnenému predchodcovi žalobcu sumu 500,69 eur. Súd mal za to, že odplata dojednaná v zmluve bola je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, keď v rozhodujúcom období bola priemerná RPMN pre obdobie úvery pri splatnosti 5-10 rokov celkom 18,87%, pričom dohodnutá RPMN činila výšku 31,76 %, a keď RPMN bola takmer dvojnásobkom priemernej RPMN v rozhodnom období podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušný kalendárny štvrt' rok (4. štvrt'rok za rok 2013) zverejnených na stránke Ministerstva financií SR. Navyše súd považuje úrokovú sadzbu vo výške 27,90% v rozpore s dobrými mravmi, keď podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období, t. j. k 30.04.2014, kedy bola uzatvorená zmluva o úvere, v kategórii Nové obchody pre domácnosť pri takýchto spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov činila úroková sadzba 11,78 % ročne. Dojednaná úroková sadzba túto prevyšuje takmer trojnásobne. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov, poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/2009 z 31. júla 2009).

32. Vzhľadom na uvedené súd podľa § 53 ods. 6 v spojení s § 39 OZ považoval odplatu dohodnutú v zmluve o úvere za neplatnú, preto priznal žalobcovi, len sumu nesplatennej istiny, ktorá bola po odpočítaní úhrad vykonaných žalovaný v sume 3.499,31 eur.

33. Keďže žalovaný sa so zaplatením dlhu dostal do omeškania, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, o ktorých súd rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, vo výške 5,05 % zo sumy 3.499,31 eur od 19.06.2015 do zaplatenia. Žalobca požadoval úrok z omeškania odo dňa nasledujúcom po dni ku ktorému bol úver vyhlásený za predčasne splatný, t. j. odo dňa 19.06.2015.

34. O nároku na náhradu trov konania (ako na súde prvej inštancie tak aj odvolacieho konania) rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko súd žalobcovi priznal žalovaný nárok len v časti 3.499,31 eur, mal žalobca v konaní len čiastočný úspech. Súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v príslušnom rozsahu, a to 42%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2 vyhotoveniach.

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku.).